

Những Ôn Là Nhận Được Qua Mẹ La Vang Las Vegas

Tôi và một số anh chị em trong Đạo Bình Hòa Nhỏ Las Vegas vô thăm bà Lê Lang nằm tại bệnh viện Spring Valley, phòng 260, bà đang nằm ngủ ngon lành, hai cô y tá ngoài phòng không cho chúng tôi vô thăm vì bà vừa ngủ và cần yên tĩnh để nghỉ. Tôi hỏi thăm thân nhân, cô y tá chỉ ra phòng đợi. Tôi đến phòng đợi thì không có một ai là thân nhân của bà cả, tôi quay lại phòng bà Lê Lang và nói với cô y tá: “Chúng tôi là nhóm cầu nguyện tại Đền Thánh Mẹ La Vang đến thăm bà” Cô y tá mở to đôi mắt nhìn tôi và nói: “Ồ! Thế sao không nói trước, vậy quý vị vô cầu nguyện thì được, nhưng một hai người đại diện vô thôi, đừng làm mất giấc ngủ của bà!” Tôi gật đầu và họ mặc bộ áo giáp chống phóng xạ cho tôi, đeo khẩu trang và găng tay xong tôi được mở cửa phòng bước vào. Cô y tá dặn với: “Cầu nguyện ngắn thôi, đừng ở lâu!” Tôi gật đầu, bước vô. Tôi làm dấu Thánh Giá và liếc nhìn những người đứng ngoài ra ý nói cùng hợp ý cầu nguyện cho bà.

Vô phòng tôi yên lặng đứng nhìn bà một lúc rồi làm dấu đọc kinh Kính Mừng, xin Mẹ La Vang chữa lành cho bà rồi rón rén đặt nhẹ tay tôi trên tay bà và nhẹ tay đặt trên chân bà như truyền tình thương mến của anh chị em đồng đạo đến bà, như truyền hơi ấm thân thương của Cộng Đoàn Đức Mẹ La Vang đến với bà.

Cởi bỏ găng tay, khẩu trang và áo giáp chống phóng xạ, tôi nói với người y tá: “Cám ơn cô đã cho chúng tôi

cơ hội thăm viếng người đồng hữu!” Cô y tá cười vui khoan khoái như đã làm tròn được một việc nghĩa. Tôi gửi cô y tá bình hoa và thiệp xin lễ đặc biệt của anh chị Đạo Bình Hòa Nhỏ gửi nhờ cô khi nào bà Lê Lang tỉnh dậy thì trao giùm và chúng tôi ra về.

Về đến nhà được vài tiếng thì chị Hàng Hoanh ở tại 8920 Sierra Canyon Way, Las Vegas, NV 89147, con gái bà Lê Lang gọi điện thoại, thay mặt gia đình cảm ơn các đồng hữu và anh chị em Hòa Nhỏ đã đến thăm bà Lang và cầu nguyện cho bà.

Rồi chị Hoanh kể cho tôi nghe ơn lạ mà mẹ chị nhận lãnh từ Mẹ La Vang Las Vegas: “Hôm qua, ai trong gia đình cũng nghĩ là mẹ tôi đã ra đi rồi, lưỡi bà cứng đờ, không nói được, không còn nhận ra tên đứa con nào trong gia đình, chúng tôi khóc lóc thảm thiết vì chúng tôi thương mẹ tôi và mẹ tôi là nguồn an ủi của chúng tôi, tôi nghĩ trên đời khó có người mẹ tuyệt vời như mẹ tôi. Đã trên 70 tuổi mà vẫn luôn lo lắng, săn sóc từng ly từng tý cho các con, các cháu. Bà để lại cho chúng

tôi một gia tài vô giá là lòng sùng kính Đức Mẹ một cách đặc biệt, trên môi miệng bà không lúc nào không có kinh Kính Mừng, Tràng Hạt trong tay luôn lần chuỗi.

Bà rất sốt sắng lau dọn bàn thờ Chúa và Đức Mẹ và cũng rất kính mến Thánh Cả Giuse. Bà như hiện thân của bà Madalena trong Phúc Âm! Một hôm bà xin tôi

chút nước hoa, tôi nói: “Mẹ già rồi, có đi đến đâu mà xúc nước hoa!” Bà cười bên lên nói: “Tao xúc nước hoa cho tượng Chúa, Đức Mẹ, Thánh Cả Giuse!” Tôi vui vẻ trao bà bình nước hoa, bà đổ và xúc gần hết một bình để lau chùi các tượng ảnh.

Mỗi ngày bà quì đọc kinh và lạy thờ phượng Chúa và Mẹ Thánh bất cứ khi nào có thì giờ rảnh. Bà sống theo khuôn mẫu của người Kitô, kính Chúa, yêu mến Đức Mẹ và đặc biệt Ba Đấng và gia đình Thánh Gia, bà rất khổ tâm khi nghe chiến tranh bùng phát ở Iraq và các nơi..., bà nhờ các con gửi tiền giúp người nghèo, cô nhi viện ở Việt-Nam... mặc dù bà chỉ hưởng tiền già đủ sống.

Tôi chợt nhớ đến lời Chúa phán trong Phúc Âm, Bà góa là người cho nhiều nhất mặc dù chỉ có một hào! Trước mấy ngày bà đau, bà trần trối với con cháu: “Mẹ có chết đi, các con đừng để bàn thờ Chúa, Đức Mẹ hương khói lạnh! nhớ thắp đèn cây luôn, đọc kinh và lau dọn bàn thờ thường xuyên, đừng quên đọc kinh lần hạt tối và sáng!” Rồi chị Hoanh kể tiếp, tôi cầm máy điện thoại nghe chị gần cả tiếng đồng hồ, hai hàng lệ tôi nhẹ lã trên má, tôi nhớ đến câu Chúa nói trong thông điệp Tình Yêu Nhân Hậu Chúa Giêsu: “Nếu mỗi giáo xứ có được vài tâm hồn Thánh Thiện sẽ cứu được giáo xứ đó, trong một quốc gia có nhiều giáo xứ và có vài tâm hồn Thánh thiện trong mỗi giáo xứ, sẽ cứu được một quốc gia!” quả bà Lang là một người Thánh thiện, âm thầm ít ai biết, nếu chị Hàng Hoanh không kể cho tôi nghe. Chị nói, thương mẹ tôi quá, và qua ánh mắt nuối tiếc của bà khi lên cơn bệnh, hình như bà chưa muốn ra đi, tôi vội quì sụp xuống cầu nguyện cùng Chúa, khẩn khoản cầu cùng Mẹ La Vang rồi vội vã nói các cháu gọi điện thoại xin cha Joseph Nguyễn Đức Trọng Giám Đốc Trung Tâm Mục Vụ La Vang đến xúc dầu cho mẹ tôi.

Huyền diệu thay, khi cha Trọng vừa xúc dầu Thánh xong và ngài nói: “Hãy cầu nguyện cùng Mẹ La Vang xin Mẹ cho được bình phục hoặc được Mẹ đón về bình an cùng Chúa!” Và ngay đêm đó chị Hoanh mơ thấy mẹ chị hết bệnh, đòi uống thuốc. Sáng sớm hôm sau vừa thức dậy, chị bay vội vô bệnh viện, và kìa lạ thay, bà đã mở to mắt và nhận ra chị, gọi nhẹ tên chị: “Hoanh con! hai mẹ con ôm nhau, tràn trề ngấn lệ! Ôi Mẹ La Vang tuyệt vời của chúng con, Mẹ La Vang qua

cha Trọng là người đại diện đã mang ơn Mẹ đến cứu mẹ tôi! thế là mẹ tôi còn ở trần gian với chúng tôi!

Thấy lành lạnh ở gò má, tôi lấy tay sờ nhẹ lên, ôi chao vài giọt nước mắt nhẹ lã lúc nào không hay. Lạy Mẹ, con cảm tạ Mẹ diệu vời vì Mẹ đã cứu những người con của Mẹ luôn kính Chúa, yêu Mẹ, trọng Thánh cả Giuse. Tôi nói với chị Hoanh: “Tại bà Yêu mến Đức Mẹ một cách đặc biệt nên Mẹ La Vang chiều theo ý xin của bà, hơn nữa anh Hàng Vinh xưa cũng ghé vai phục vụ Cộng Đoàn trong chức vụ Chủ Tịch Cộng Đoàn buổi sơ khai, thành ra những ai còn làm được việc thiện, phúc đức, tốt lành, Chúa và Mẹ chưa cất về ngay đâu. Tôi nhớ khi xem cuốn phim Đức Mẹ hiện ra ở Garabangdan với bốn em nhỏ, các em được Chúa cho thấy cảnh tốt lành ở trên Thiên Đàng khi mở nhãn quan các em, các em xin với Đức Mẹ được về với Chúa, Đức Mẹ trả lời: “Chúa muốn thấy các con về Thiên đàng với hai tay đầy ấp những việc lành và nhân đức, hiện nay hai tay chúng con còn trống trơn chưa có gì!”

Chiều đến khi tham dự Thánh lễ tại Đền Thánh Mẹ La Vang, tôi chia sẻ niềm vui của gia đình bà Hoanh cho anh chị em trong Liên Đảo Hồn Nhỏ Têrêsa, chị Lê thị Mỹ Thanh ở 2200 Stockton Ave. Las Vegas, NV 89104 cũng vội nói ngay: “Con Trinh nhà cháu cả tháng nay đi xin việc khắp nơi không được, hôm kia nó đến trước tượng đài Mẹ La Vang khẩn đơn sơ như sau:- Mẹ La Vang ơi, Mẹ cho con có việc làm đi, con mỗi chân đi khắp nơi cả tháng nay không xin được việc làm! Nếu Mẹ cho con có việc làm, con xin hứa mỗi tuần sẽ dâng Mẹ một bó hoa!” Ngày hôm sau về, bả hỏi, mệt mỏi, nhưng nó cứ thử thả lưới như Thánh Phêrô: “Lạy thầy, cả đêm qua con thả lưới mà không bắt được con cá nào, nhưng vâng lời thầy, con xin thả lưới!” và cháu Trinh đã xin được việc làm ngay ngày hôm sau!

Biết bao ơn lạ Mẹ La Vang đã đổ xuống cho biết bao nhiêu người trong và ngoài Cộng Đoàn, nhìn tượng đài nơi Mẹ đứng, bao tấm đá ghi tạ ơn Mẹ, bao bó hoa đầy ấp tràn rải quanh tượng ảnh Mẹ, ngập đầy nền đất! Ôi! trái tim Mẹ sẽ thắng tại miền đất sa mạc tội lỗi mà Mẹ là bông hồng trinh khiết, tỏa hương thơm ngọt ngào cho đàn con Mẹ ở Las Vegas dõi theo Mẹ đến cùng Thiên Chúa là cha chí nhân./.

*Tháng Hoa kính nhớ Mẹ.
Một giáo dân hèn mọn, nhỏ bé:*

Phạm Bử